

הנחיה מס' 12.8 - הטיפול וההופעה בעתירת אסיר נגד שירות בתי הסוהר	הנחיות פרקליט המדינה
עדכון אחרון: כז בטבת התשס"ג, 1 ינואר 2003	22 מרץ 1990; 2 ינואר 1994

12.8 הטיפול וההופעה בעתירת אסיר נגד שירות בתי הסוהר

1. בעבר אירע שבעתירות אסירים, שבהן ייצגה הפרקליטות את שירות בתי הסוהר בבית המשפט המחוזי, נטענו על ידי הפרקליטות בפני בית המשפט עובדות בלתי בדוקות, או שלא נמסרו לבית המשפט עובדות אשר היה חיוני להביאן בפניו. זאת, בשל העדר נתונים מספיקים ובדוקים, אשר יש לקבלם משירות בתי הסוהר (להלן: "שב"ס").
2. על מנת למנוע הישנות תקלות מעין אלה, יש לנהוג בזהירות רבה בכל הנוגע למידע הנמסר על ידי הפרקליטות לבית המשפט - ככלל, ובדבר הטיפול והתנאים הניתנים לעצורים ולאסירים בשב"ס - בפרט.
3. על הפרקליט המופיע בעתירת אסיר או עציר נגד שב"ס, להזמין את תיק שב"ס וכל חומר רלוונטי אחר, וכן לזמן את נציג שב"ס בפניו לקבלת הסברים ומידע. על הפרקליט לבסס את טיעונו גם על החומר המצוי בתיק, לאחר שנבדק על ידו, ולא להסתפק במידע הנמסר בעל פה מפי נציגי השב"ס.
4. עובדות רלוונטיות אשר אינן מתועדות במסמכים, יש להביא בפני בית המשפט בתצהיר, אשר ייחתם בידי הגורם המתאים בשב"ס.
5. עוד אירע בעבר, שהוראה של בית המשפט, שניתנה בעקבות דיון בעתירה של אסיר (כגון הוראה להעביר אסיר לבית חולים) לא בוצעה, משום שלא הגיעה לידיעת שב"ס. בנושא זה העיר בית המשפט העליון, כי אין לתלות את הקולר לכך רק במזכירות בית המשפט וכי גם על בא כוח המדינה מוטלת חובה לוודא שהחלטה תובא לידיעת הרשות שעליה הוטלה החובה. עוד הוסיף בית המשפט העליון, כי במקרה מעין זה חייב בא כוח המדינה גם לעקוב אחר ביצוע החלטת בית המשפט.
6. לפיכך, כאשר ניתנת לשב"ס הוראה ביצועית על ידי בית המשפט, חייב בא כוח המדינה לוודא שהחלטה הגיעה לידיעת הגורם הנוגע בדבר, וכן חייב הוא לעקוב אחר ביצוע ההוראה.